

ACC. NR. M. 7927:1-3 (folio)

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Fru M. Ottosson
Härad: _____ Adress: Borgmästarehus 10 II
Socken: Karlskrona Berättat av: Karlskrona
Uppteckningsår: 1941 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lömsäckväden i Karlskrona.

Skriv endast på denna sida!

L Ö V M A R K N A D E N.

Min första bekantskap med marknaden gjorde jag år 1883, jag och min mor bodde i Augerums församling, (Östra Flymen) en dag i halva Juni säger min mor så här: "Ja, nu du Lotta skall du få gå med på Lövmarknaden om du är riktigt flittig att plocka blommor till Kransari!" Ja det var en upplevelse för mig som aldrig glömmes.

Blommor plockade jag i mängd, mor band kransar av dessa blommor som just befann sig i sin vackraste Midssommartägring. En stor del av blommorna gömdes samt ställdes i en spann med vatten för att sedan medtagas i en korg vilken sedan dänktes med vatten för att blommorna skulle hållas friska till vi kom upp på torget. Av dessa blommor bundos sedan kransar allt efter som efterfrågan blev.

Samma dag som marknaden skulle börja stego vi upp kl. 5 f.m. för att gå den långa vägen till staden. Några bussar funnos ej på den tiden, ej heller funnos några bönder som hade plats för oss, deress skjuts var också fullastad med lövmarknadsgrejor. Ja det gick ju, ordspråket säger ju: "Viljan drager halva lasset", vi voro också framme itid.

Under färden mötte vi många som kom med fulla lass av alla slags lövträd som sedan lastades av dels vid läderhandlare Bergs och vid Lagerholms. Trottoarerna voro fulla med björkar och lönnar som såldes till att klå, verandor och förstugukvistarna med.

Där vi satt på själva Ristorgsbacken och sålde fanns också en estrad av björkar, å denna satt en musik-kår och spelade. O vad jag tyckte att detta lät vackert allrahelst för mig som ej hört sådant förr.

Musiken piggade upp människorna, det blev liv och rörelse. Kransarna, isynerhet Blåklintskransarna hade en strykande åtgång, men priset var ej så avskräckande, varierande mellan 2-5 öre pr. st.

Men det såldes även andra saker, såsom pipor och flöjtar, dessa tillverkades av rödbok och sälg. piporna kostade 2 öre men en

M. 7027:2

En del personer satt och tillverkade så kallade klynor av grenar dessa kunde bestå av 2, 3 eller 4, 5 st. utstående grenar på var och en av dem var en liten visp målad med annilinfärg. på varje visp fanns också en liten krans av s. k. kattfötter. Av den gula bergsmossan gjordes också kransar som tillsammans med många andra hängdes på klynorna. Dessa klynor voro alltid barnens största förtjusning. En tid funnos bollar med vidsättande gummiband vilka slungades mot människorna. för ett tjugo-tal år sedan kom peppersviqorna som man slogs med för fullt. Även spatserkäppar funnos till ett pris av 2 öre pr. st.

När sedan människor samlades från när och fjärran och kulmen nåddes då skulle kranser fästas både på hatten och över armen, s. k. krydd-kvastar på bröstet. Det var för det mästa pojkarne och flickorna som skulle dekorera varandra. Det fanns på den tiden ej några ballonger eller andra färg-granna saker. De som voro riktigt uppspelta kunde gå och köpa en stor röd pion att fästa i rockkuppelaget eller i hatten.

Hemslöjdsalster av alla slag hade också sin givna plats på lövmarknaden såsom schalar, schaletter, duktyger, näverdosor, skålar och skrin samt leksaker.

Även för det lekamliga var det väl sörjt, där såldes kroppkakor, stinkakor, våfflor, smörgåsar och kaffe. Detta behövdes väl för alla dem som gingo där på torget hela natten. Mot midnatt satte sej de gamla gummorna atnopa ett litet slag ja även vi barn som voro med sovo ett slag.

Men sedan på morgonen blev det livligt igen då kom alla mödrarna med sina småttningar, dessa voro så fina som dockor. Musiken spelade även på morgonen ett par timmar.

När marknaden började lida mot sitt slut fingo stafsborna bråttom att köpa björkar för att klä gårdarna med. Lönnlövet användes till att klä inne i rummet med, vanligtvis över dörrarna. Hade man inte lövat så var det ingen Midsommar tyckte man. Nu är denna gamla sed så gått som bort-tagen, men för min egen del säger jag att får jag inte lövat då är

A³. 7927:3.

LINNES UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I gården funnos många barn, jag själv hade 9 st. det fanns den som hade 3-5 st. vardera, tillsammans ett 25-tal. Det tillverkades sedan en midssommarstång av ett par klädstake, vilken restes på gården, där det sedan blev både sång och dans. Värdfolket bjöd sedan till slut alla gårdens folk på kaffe.

Ja sådana minnen glömmar man aldrig, ty det var barnafröjd, nu äro de vuxna men minnen lever kvar och kan berättas av och till många andra.

Lotta.

Insändare: Fru W. Ottosson

Borgvästarebron 10 111 tr.

Karlskrona.